

Naturinventering av Slätkulla delgeneralplaneområde i Ytteresse

Mattias Kanckos
September 2019

Naturstigen 12
68810 Ytteresse
Finland

Tel: 050-5939536
info@essnature.com

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
2. Material och metoder	2
3. Allmän beskrivning av området	3
4. Växtlighet	4
5. Fågelfaunan	8
6. Flygekorre	10
7. Fladdermöss	10
8. Åkergroda	11
9. Utter	11
10. Övrig Fauna	12
11. Rekommendationer för planeringen	13
12. Litteratur	14

1. Inledning

Pedersöre kommun håller på att uppdatera delgeneralplanen för Slätkulla i Ytteresse. Planen berör ett ca 120 hektar stort område mellan Ytteresse och Överesse. Den tidigare delgeneralplanen har blivit föråldrad och vid uppgörandet av planen hade man inte gjort några noggrannare naturutredningar på området. En delgeneralplan bör grunda sig på tillräckliga undersökningar och utredningar. Till dessa undersökningar hör alltid en naturinventering av flora och fauna inom planeområdet. Målsättningen med naturinventeringen är att ge tillräckligt god kännedom om områdets naturvärden för att kunna bedöma planens inverkan på den biologiska mångfalden.

2. Material och metoder

En naturinventering kan omfatta många olika artgrupper som kräver olika typer av inventeringsmetodik. Denna naturinventering i Pedersöre omfattar en inventering av växter och naturtyper, inventering av häckande fåglar, fladdermöss, åkergroda och en inventering av flygekorre. Målsättningen med inventeringen var också att allmänt beskriva naturen i området, att eventuellt hitta utrotningshotade eller skyddsvärda naturtyper enligt naturskydds-, vatten- eller skogslagen. Förutom de enligt lag skyddade naturtyperna noterades även lokalt sällsynta naturtyper som kan vara viktiga för den biologiska mångfalden eller som kan tänkas utgöra livsmiljö för hotade och skyddade arter. Växt- och naturtypsinventeringen gjordes den 12.6. Inventering av häckande fåglar gjordes tre gånger under den optimala inventeringstidpunkten för fåglar (15.5, 1.6 och 12.6 2019). Fågelinventeringen gjordes under den tidiga morgonen (kl. 4.00-10.00) då fåglarna sjunger som aktivast. Fåglarnas revir ritades in på kartor och jämfördes mellan de olika tillfällena. Fågelinventeringen kompletterades med de observationer som gjordes under de övriga inventeringarna i området under våren och sommaren 2019. På så sätt fick man en uppfattning om det verkliga antalet häckande par.

Inventeringen av fladdermössen följer de rekommendationer som uppgjorts av chiropterologiska föreningen i Finland. Fladdermössen inventerades nattetid med hjälp av strålkastare och en ultraljudsdetektor av märket (Pettersson Ultrasound Detector D240X). Fladdermössens läten bandades vid behov med en digital bandspelare. Arterna artbestäms antingen i fält eller efteråt genom att analysera ljudupptagningar med ljudanalysprogrammen BatSound©. I mån av möjlighet gjordes även synobservationer av fladdermössen eftersom flygmönster och jaktbeteende är i vissa fall viktiga för artbestämningen. Inventeringen av fladdermössen gjordes den 24.6 och 18-19.7. Inventeringen inleddes ca en halvtimme efter solnedgången och pågick ett par timmar under natten. Inventeringen görs endast under de kvällar då väderleken är tjanlig eller då vinden är svag och temperaturen över + 10 C. Ihållande regn, kyla och hård vind minskar nämligen märkbart fladdermössens aktivitet och rörelse och försvårar också arbetet för inventeraren. Inventeringen av fladdermössen gjordes till fots och hela området inventerades.

Inventeringen av åkergroda gjordes enligt gällande rekommendationer genom att lyssna på åkerrodans spelläte under den tidiga våren. Inventeringen av åkerrodan gjordes under kvällen och natten då åkerrodorna spelar som aktivast. Inventeraren gjorde inventeringar av åkergrodor på ett stort antal platser i Österbotten under år 2019. Åkerrodornas lek inleddes år 2019 direkt efter islossningen som skedde våren 2019 väldigt tidigt eller kring den 23-25.4. Efter islossningen vidtog en mycket varm period i slutet av april varvid åkerrodornas lek inleddes tidigt och intensivt. Grodornas lek pågick åtminstone till den 15.5 då den sista inventeringen gjordes av inventeraren i Österbotten. Vid Slätkulla gjordes inventeringen den 6.5 2019 i de små konstgjorda och vattenfyllda groparna i områdets norra del.

Denna naturinventering omfattar också en inventering av flygekorre. I lämpliga miljöer inventerades flygekorre genom att söka efter den arttypiska spillningen under träd. I praktiken är det främst under stora granar och aspar som man hittar spillningen och dessa träd kontrollerades speciellt noggrant. Inventeringen av flygekorre gjordes den 11.4 2019. Spår och direkta observationer av däggdjur noterades också och finns omnämnda i texten. Denna naturinventering har gjorts av FM biolog Mattias Kanckos från essnature.

3. Allmän beskrivning av området

Det inventerade området ligger på gränsen mellan Över- och Ytteresse. Den södra delen av området hör till Överesse, medan största delen hör till Ytteresse. Området är totalt ca 120 hektar stort, varav ca 50 hektar utgörs av en stor åkerslätt i öster. Väg 68 utgör gränsen i väster, medan den norra gränsen utgörs av Storgjutovägen. I öster och söder utgörs gränsen av vidsträckt åkermark. Hela Slätkulla-området är redan i dagsläget kraftigt utbyggd med över 50 egnahemshus. De äldsta husen byggdes på 1970-talet, men en stor del är byggd under 2000-talet och en del hus uppfördes under innevarande år. Förutom egnahemshusen finns det i sydväst två stora växthus (Petterssons trädgård) med tillhörande byggnader och dessutom ett måleri och en bilverkstad i norra delen av området. Skogsmark finns i området mest som små skogsdungar mellan husen och största delen av skogen är gammal tallskog i åldern från 60 till 100 år. I söder finns också ställvis äldre granskog. Genom området rinner en större bäck (Stensundet) och därtill finns några små vattengropar intill Storgjutovägen, men annars saknas vattendrag inom behandlat område. Myrar eller kärr finns inte alls inom området. Inom området hittades inga stora naturvärden, men i områdets södra del finns ett viktigt viltstråk som utgör för närvarande det viktigaste viltstråket i Esse där både rådjur och älgar vandrar över Essevägen.

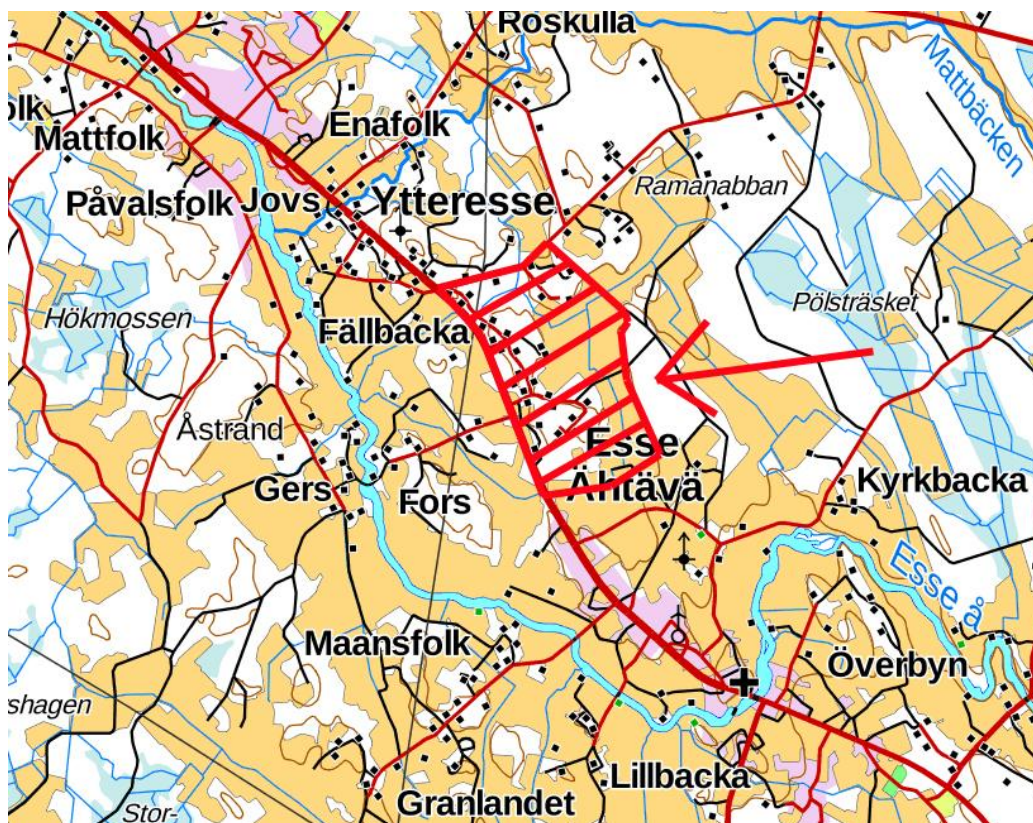

Bild 1. Översiktsskarta över inventeringsområdets (rött streckat område) läge i Pedersöre.

4. Växtlighet

Växtligheten och naturtyperna inom det inventerade området redovisas i olika figurer som har något så när enhetlig växtlighet. Figurernas nummer avser numreringen på kartan i bild 2. I denna inventering är figurernas antal 11 stycken.

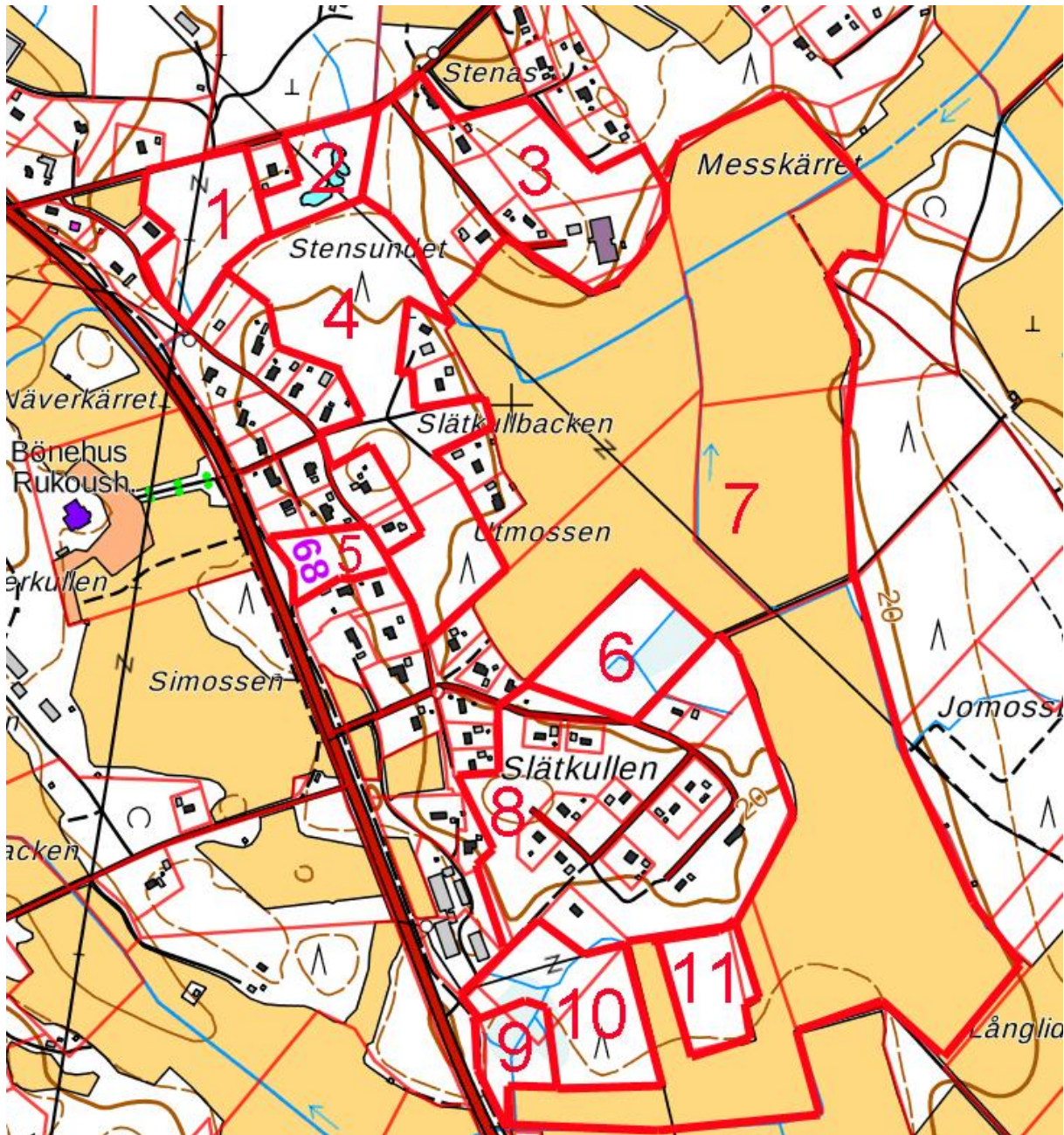

Bild 2. Karta över inventeringsområdet med de olika växtfigurerna inritade.

Figur 1. Ca 80-årig, talldominerad barrblandskog med lika mycket gran (*Picea abies*) och tall (*Pinus sylvestris*) i trädskiktet. Sparsamt med lövträd i trädskiktet. I buskskiktet förekommer lite björk (*Betula* spp.) och gran (*Picea abies*). I fältskiktet dominerar lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), kråkbär (*Empetrum nigrum*), skvattram (*Rhododendron tomentosum*) och linnea (*Linnea borealis*). Figuren är försumpad och utdikad.

Figur 2. Nyligen gallrad, ca 80-årig talldominerad barrblandskog. Gallringsvirket ligger kvar i figuren. Som ett underskikt förekommer rikligt med gran (*Picea abies*) ställvis och även i buskskiktet växer lite gran (*Picea abies*). I fältskiktet dominerar lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), kråkbär (*Empetrum nigrum*), skvattram (*Rhododendron tomentosum*) och linnea (*Linna borealis*). Skogstypen är frisk moskog. Figuren är delvis försumpad och utdikad. I figuren finns några små vattenfyllda, konstgjorda gropar.

Figur 3. Ca 80-årig barrblandskog med tall (*Pinus sylvestris*) och gran (*Picea abies*). I söder är figuren ogallrad och tät med ett mycket tätt underskikt av gran (*Picea abies*). På de högre platserna växer däremot nästan enbart tall (*Pinus sylvestris*). I buskiktet växer lite gran (*Picea abies*), björk (*Betula* spp.) och rönn (*Sorbus aucuparia*). I fältskiktet påträffas skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*) och blåbär (*Vaccinium myrtillus*). Figuren är delvis försumpad och utdikad. Skogstypen är frisk moskog (MT).

Figur 4. Ca 60-årig tallskog som i söder är nyligen gallrad. I trädskiktet förekommer nästan enbart tall (*Pinus sylvestris*), men som ett underskikt förekommer lite gran (*Picea abies*). I buskskiktet växer sparsamt med gran (*Picea abies*) och enris (*Juniperus communis*). I fältskiktet påträffas lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), ekorrbar (*Maianthemum bifolium*), ljung (*Calluna vulgaris*) och revlumner (*Lycopodium annotinum*). Skogstypen är frisk moskog (MT).

Bild 3. Ca 60-årig, nyligen gallrad tallskog i figur 4.

Figur 5. Ca 80-årig, gles barrblandskog med lika mycket gran (*Picea abies*) och tall (*Pinus sylvestris*). I buskskiktet förekommer sparsamt med gran (*Picea abies*). I fältskiktet dominerar lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*) och ekorrbar (*Maianthemum bifolium*). Skogstypen är frisk moskog (MT).

Figur 6. Ung granskog som i söder består av en ca 5-årig granplantering och i norr av en ca 20-årig naturligt uppkommen granskog där man nyligen avverkat björköverståndare. I buskskiktet växer en del rönn (*Sorbus aucuparia*) och björk (*Betula* spp.). I fältskiktet dominerar lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), skvattram (*Rhododendron tomentosum*) och hallon (*Rubus idaeus*). Figuren är försumpad och utdikad.

Figur 7. En närmare 50 hektar stor åkerslätt med till största delen vallodling. Åkrarna brukas intensivt, men tack vare två större diken som rinner genom åkerfältet finns det goda häckningsmöjligheter för bl.a. sånglärka, tofsvipa och storspov.

Bild 4. Stor åkerslätt med vallodling i figur 7. I bakgrunden syns egnahemshus vid Slätkulla.

Figur 8. Ca 70-årig, rätt gles tallskog. I trädskiktet förekommer även ett svagt inslag av gran (*Picea abies*), men däremot nästan inga lövträd alls. På den högsta punkten är skogen säkert närmare 100 år, med ett tätare underskikt av gran (*Picea abies*). I buskskiktet växer sparsamt med enris (*Juniperus communis*), björk (*Betula* spp.) och gran (*Picea abies*). I fältskiktet dominerar lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), ekorrbar (*Maianthemum bifolium*) och linnea (*Linnea borealis*). Skogstypen är frisk moskog (MT).

Figur 9. Ny kalyta som planterats med gran (*Picea abies*). Vid avverkningen har man sparat en hel del grövre lövträd såsom sälgar (*Salix caprea*) och en del torrträd.

Figur 10. Nyligen gallrad, ca 80-årig barrblandskog. Ställvis dominerar granen (*Picea abies*) i trädskiktet och ställvis finns mera tall (*Pinus sylvestris*). Ställvis förekommer mycket grova, över 100-åriga överståndare av tall (*Pinus sylvestris*) i trädskiktet. I mitten av figuren finns ett område med en ogallrad och rätt tät granskog. I trädskiktet finns även ett svagt inslag av vårtbjörk (*Betula pendula*). I buskskiktet påträffas lite gran (*Picea abies*). Skogstypen är lundartad granskog (OMT). I fältskiktet dominerar skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), harsyra (*Oxalis acetosella*) och blåbär (*Vaccinium myrtillus*). Figuren är svagt försumpad och delvis också utdikad.

Bild 5. Stora delar av Slätkulla består av gammal, gles tallskog som här i figur 8.

Figur 11. Ca 80-årig, grandominerad barrblandskog som liknar en naturskog. Figuren är något försumpad, men inte utdikad. I trädskiktet växer grova granar (*Picea abies*) och tallar (*Pinus sylvestris*). I trädskiktet finns även ett inslag av vårtbjörk (*Betula pendula*). I buskskiktet växer lite undertryckta granar (*Picea abies*). Skogstypen är lundartad granskog (OMT) och i fältskiktet påträffas harsyra (*Oxalis acetosella*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), ekorrbar (*Maianthemum bifolium*) och revlumner (*Lycopodium annotinum*). I figuren finns rätt mycket dött virke och torrträd.

Bild 6. Gammal, grandominerad barrblandskog i figur 11.

5. Fågelfaunan

Fågelfaunan på inventeringsområdet i Ytteresse består mestadels av allmänna arter, men en hel del utrotningshotade arter påträffades också. Sammanlagt påträffades 40 olika häckande fågelarter och totalt 143 par. I tabell 1 finns en sammanställning över de häckande fåglarna. Det inventerade området är så pass stort att antalet häckande par av de allmänna arterna endast skall ses som riktgivande. Det var inte möjligt att inom ramen för denna inventering utreda det exakta antalet av dessa arter och det är heller inte nödvändigt med tanke på planeringen.

Fågelfaunan är rätt typisk för ett småhusområde med omgivande äldre barrblandskog. Arter som gärna häckar nära bebyggelse och i trädgårdar är dominerande. Dyliga arter är bl.a. koltrast, sädesärta, pilfink, lövsångare, skata, björktrast och grå flugsnappare. Dessutom är antalet hålhäckande arter mycket stort tack vare en mängd fågelholkar som finns uppsatta runt egnahemshusen. Talrika arter som häckade i holkarna var bl.a. talgmes, svartvit flugsnappare, blåmes, svartmes, och rödstjärt. Dessutom häckade en stare och en göktyta i holkarna. Göktytan har minskat på senare år i Finland och räknas därför som nära hotad (NT) enligt den nyaste klassificeringen av utrotningshotade arter. I anslutning till växthusen och handelsträdgården (Petterssons trädgård) häckade svalor. Åtminstone två par hussvalor och ett par ladusvalor hade sitt bo i byggnader kring växthusen. Båda arterna av svalorna har minskat oroväckande mycket på senare år i Finland och räknas som utrotningshotade. En annan vanlig art som minskat mycket kraftigt på senare år är grönfinken. På området påträffades endast en häckande grönfink. Grönfinken häckar dock gärna nära bebyggelse och det är i praktiken svårt att göra något praktiskt för arten i planeringen. Minskningen beror närmast på en svår sjukdom som arten drabbats av.

Det vidsträckta åkerfältet i områdets västra del utgör häckningsmiljö för en hel del åkerfåglar. På åkerslätten häckade två par sånglärkor, tre par tofsvipor, en storspov, samt buskskvätta, sävsparv och fiskmås. Av dessa har alla minskat på senare år förutom tofsvipa och fiskmås. I planeringen borde man beakta detta så att ingen ny bebyggelse planeras ut på åkerfältet utan att åkrarna fortsättningsvis anvisas som jordbruksmark.

I de äldre tallskogarna häckade allmänt bl.a. bofink, rödhake och grönsiska. I den gamla naturskogslänkande figuren i söder (figur 11) häckade bl.a. trädkrypare samt nötskrika som räknas som en nära hotad art (NT). Figuren skulle också lämpa sig för andra arter knutna till gammal naturskog såsom t.ex. tofsmes och talltita, men inga sådana arter påträffades ändå i figuren.

Förutom den stora åkerslätten hittades inga andra områden med betydelse för fågelfaunan inom behandlat område.

Tabell 1. Fågelarter som påträffades häckande på inventeringsområdet.

Art	Antal par	Hotgrad	
Lövsångare	<i>Phylloscopus trochilus</i>	17	
Bofink	<i>Fringilla coelebs</i>	10	
Talgmes	<i>Parus major</i>	10	
Svartvit flugsnappare	<i>Ficedula hypoleuca</i>	9	
Björktrast	<i>Turdus pilaris</i>	8	
Grå flugsnappare	<i>Muscicapa striata</i>	6	
Grönsiska	<i>Carduelis spinus</i>	6	
Koltrast	<i>Turdus merula</i>	6	
Blåmes	<i>Cyanistes caeruleus</i>	5	
Pilfink	<i>Passer montanus</i>	5	
Sädesärta	<i>Motacilla alba</i>	5	NT
Ringduva	<i>Columba palumbus</i>	4	
Rödstjärt	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	4	
Trädpiplärka	<i>Anthus trivialis</i>	4	
Gulsparv	<i>Emberiza citrinella</i>	3	
Järnsparv	<i>Prunella modularis</i>	3	
Rödhake	<i>Erithacus rubecula</i>	3	
Tofsvipa	<i>Vanellus vanellus</i>	3	
Domherre	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	2	
Gransångare	<i>Phylloscopus collybita</i>	2	
Hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	2	EN
Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	2	
Skata	<i>Pica pica</i>	2	NT
Större hackspett	<i>Dendrocopus major</i>	2	
Svartmes	<i>Periparus ater</i>	2	
Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	2	NT
Taltrast	<i>Turdus philomelos</i>	2	
Ärtsångare	<i>Sylvia curruca</i>	2	
Buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	1	VU
Fiskmås	<i>Larus canus</i>	1	
Grönfink	<i>Carduelis chloris</i>	1	EN
Göktyta	<i>Jynx torquilla</i>	1	NT
Ladusvala	<i>Hirundo rustica</i>	1	VU
Nötskrika	<i>Garrulus glandarius</i>	1	NT
Rödvingetrast	<i>Turdus iliacus</i>	1	
Stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	1	
Storspov	<i>Numenius arquata</i>	1	NT
Sävspurv	<i>Schoeniclus schoeniclus</i>	1	VU
Trädgårdssångare	<i>Sylvia borin</i>	1	
Trädkrypare	<i>Certhia familiaris</i>	1	
	Totalt	143	

6. Flygekorre

Flygekorren räknas som en sårbar art (VU) enligt den nyaste klassificeringen av våra utrotningshotade arter från 2019 och den finns även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga artens föröknings- och rastplatser. Inom det inventerade området förekommer inte flygekorre och inga spår av flygekorre hittades. Inom området finns det speciellt i söder flera figurer (figur 10 och 11) som skulle lämpa sig väl för flygekorre. I dessa figurer finns även flera speciella flygekorreholkar uppsatta, men spår av flygekorre har dock ändå aldrig påträffats inom detta område.

7. Fladdermöss

Inom det inventerade området påträffades endast en nordisk fladdermus (*Eptesicus nilssoni*). Fladdermusen påträffades under det första inventeringstillfället på natten den 24.6 2019, men under det andra inventeringstillfället observerades inga fladdermöss. Sammantaget kan man säga att områdets betydelse för fladdermössen är relativt litet. Endast en art, vår vanligaste art, nordisk fladdermus påträffades och antalet individer är mycket lågt med tanke på områdets storlek.

Bild 7. Observationer av fladdermöss inom det inventerade området.

8. Åkergroda

Åkergrodan (*Rana arvalis*) finns liksom flygekorren även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga dessa arters föröknings- och rastplatser. Detta gäller alla förekomstplatser även utanför de befintliga skyddsområdena. Åkergrodan är mycket vanlig i de flesta sjöar och större vattensamlingar i Österbotten. Inom det aktuella området finns lämpliga vattendrag för åkergrodan endast i områdets norra del intill Storgjutovägen (bild 8). Dessa konstgjorda vattengropar kunde lämpa sig för åkergrodan, men inga åkergrodor noterades. Eftersom inventeraren samma natt hörde åkergrodor på andra ställen i Österbotten kan man konstatera att inga åkergrodor förekommer inom behandlat område. Däremot fanns det ganska rikligt med vanlig groda (*Rana arvalis*) i de små vattenfyllda groparna.

Bild 8. Några konstgjorda vattengropar finns i områdets norra del. I groparna lekte vanlig groda, men dock inga åkergrodor.

9. Utter

Utter (*Lutra lutra*) finns liksom flygekorren och åkergrodan även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga dessa arters föröknings- och rastplatser. Detta gäller alla förekomstplatser även utanför de befintliga skyddsområdena. Uttern har blivit tämligen vanlig i de flesta sjöar, åar och vattendrag i Österbotten. Ingen skild inventering av utter gjordes inom ramen för denna undersökning, men det är sedan tidigare känt att det förekommer mycket rikligt med utter i närliggande Esse å. Spår av utter på snön har också noterats längs Stensundet vid flera tillfällen under vintern 2019 av inventeraren. Observationer visar att uttern använder sig av den stora bäcken vid förflyttningar mellan vattendrag. Däremot är det mycket osannolikt att någon av utterns rast- och förökningsplatser skulle finnas inom behandlat område.

10. Övrig fauna

I samband med fladdermusinventeringen påträffades inom området igelkottar (*Erinaceus europaeus*). Det är sedan tidigare känt att just i denna del av Ytteresse förekommer en mycket livskraftig stam av igelkott. Igelkottarna har dessutom ökat under senare år och spritt sig söderut och har de senaste åren påträffats på nya ställen i Esse. Åtminstone på ett ställe vid Punsar i Ytteresse utfodrar man tidvis över 10 igelkottar samtidigt. Det är också vanligt att se överkörda igelkottar längs Essevägen. Ätspår av vanlig ekorre (*Sciurus vulgaris*) påträffades också på flera ställen och ekorrar har observerats i området under 2019. Under inventeringen observerades även fälthare (*Lepus europaeus*), medan skogsharen (*Lepus timidus*) inte trivs i det kraftigt bebyggda området.

I områdets södra del förekommer en mycket stark stam av rådjur (*Capreolus capreolus*). Rådjuren har tidvis utfodrats i områdets södra del och som mest har då upptill 9 rådjur påträffats samtidigt på utfodringen. Under hösten 2019 har man sett en rådjursget med 3 kid och en rådjursget med 2 kid i detta område. Förutom rådjuren rör sig tidvis älgar (*Alces alces*) och vitsvanshjortar (*Odocoileus virginianus*) genom områdets södra del. Bäcksängarna, området mellan Petterssons trädgård och Föusfiness har i alla tider fungerat som ett viltstråk för hjortdjuren när de skall förflytta sig över Essevägen från norr till söder eller tvärtom. Viltstråket har de senaste åren blivit alltmer viktigt i och med att bebyggelsen utvidgat sig och detta är det enda stället där hjortdjuren kan passera på en lång sträcka av Essevägen utan att hamna inne bland bebyggelsen. Längs detta viltstråk, som endast är ca 350 meter brett, har de senaste åren inträffat flera hjortdjurskrockar. Under år 2018 skedde här 1 älgkrock och 2 krockar med rådjur. Tidigare år har här också skett flera rådjurs- och älgkrockar. Viltstråket är värt att beakta i planeringen. I optimala fall skulle man bygga en viltrefug och tunnel, men detta torde dock inte vara ekonomiskt möjligt. Det kan eventuellt finnas andra trafikarrangemang som kunde fungera i området.

Bild 9. I södra delen av Slätkulla finns för närvarande ett av de viktigaste viltstråken i Esse. Här sker nästan årligen krockar med både rådjur och älg.

11. Rekommendationer för planeringen

Inom det inventerade området hittades inga naturtyper som är skyddade enligt vattenlagen, skogslagen eller naturskyddslagen. Några sällsynta eller hotade växter eller naturtyper hittades inte heller. Inom det inventerade området förekommer varken flygekorre eller åkerroda. Endast en observation av nordisk fladdermus gjordes och någon rast- och förökningsplats för arten hittades inte. Fladdermössen är svåra att beakta i planeringen. Den stora åkerslätten i områdets östra del hyser en hel del häckande fåglar som minskat de senaste åren i Finland och som därför räknas som utrotningshotade. Hit kan man räkna storspov, sånglärka, buskskvätta och sävsparv. Det rekommenderas därför att ingen ny bebyggelse anvisas ut på åkerslätten utan att området fortsättningsvis planeras som jordbruksmark. Åkerområdet har dessutom en rätt stor betydelse för områdets landskapsbild. I områdets södra del finns ett av Pedersöres för närvarande viktigaste viltstråk, där speciellt hjortdjur såsom älg, rådjur och vitsvanshjort genom alla tider färdats. Därför blir rekommendationen att områdets södra del skulle förbli skogs- och åkermark och att bebyggelsen inte skulle utvidgas söderut. Anvisar man ny bebyggelse till detta område skulle antagligen viltstråket flytta plats, vilket kan leda till oväntade följder för områdets däggdjursfauna. Vill man utvidga bostadsområdena kunde man överväga att planera området längre österut vid Jomossbacken till nytt bostadsområde. Rekommendationerna för planeringen framgår av bild 10.

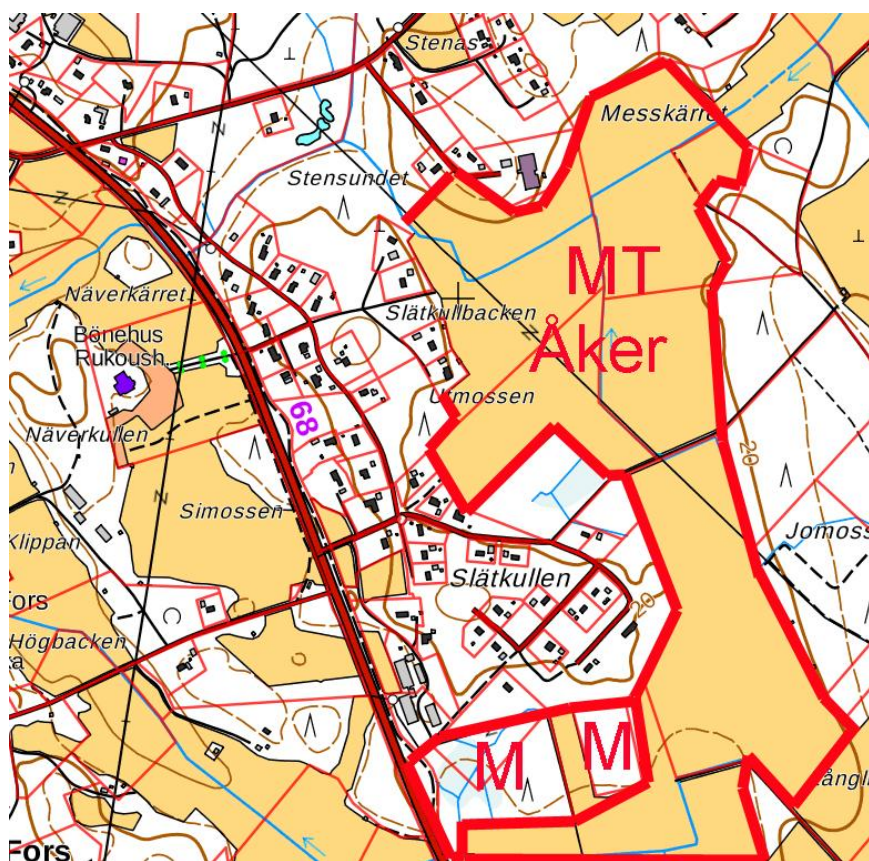

Bild 10. Rekommendationer för planeringen av området.

12. Litteratur

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s

Kuusipalo, J. 1996. Suomen metsätyypit. Kirjayhtymä OY. 145 s.

Laine, J. & Vasander, H. 2005. Suotyypit ja niiden tunnistaminen. Metsäkustannus OY. 110 s.

SLTY. Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry:n suositus lepakkokartoituksista luontokartoittajille, tilaajille ja viranomaisille (http://www.lepakko.fi/docs/SLTY_lepakkokartoitusohjeet.pdf). (2011). at <http://www.lepakko.fi/docs/SLTY_lepakkokartoitusohjeet.pdf>

Söderman, T. 2003. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Ympäristöopas 109. 196 S.